

Πρὸ τοῦ ρ φαίνεται ἡ λοξὴ κεραία τοῦ Α, μετὰ τὸ τ μία λοξὴ κεραία λ.

ν ο
ο ι δ
ε κ α
. κ α
α β ο
ν τ

2: Τεμάχιον β.

Μεταξὺ Ο καὶ Δ φαίνεται κάθετος κεραία' ἡ κάθετος τοῦ πρώτου γράμματος Ε λείπει. Τὸ πρῶτον γράμμα ἀποτετριμμένον τελείως. Ἡ πρώτη κάθετος κεραία τοῦ Ν ἐλλείπει.

. ο ι ο ι
. . . ν τ ο ι

2: Τεμάχιον γ.

F I I

2: Τεμάχιον δ.

Τοῦ τελευταίου Ι σφίζεται μόνον τὸ κατώτερον ἡμισυ. Πρὸ τοῦ Ν ὁ λίθος ἀποτετριμμένος' διακρίνονται μόνον ἀμυδρῶς ἔχγη τοῦ Ε ἢ F τὴν δευτέραν στιγμὴν λίαν ἀμφίβολα.

α ν
⊙ ν
⊙ ε ν
ν ⊙ ε
⊙ ι τ
ι ι ⊙
) τ ⊙

2: Τεμάχιον ε.

Τὸ α καὶ τὸ ν ἐλλιπῆ, ἀλλ' ἀσφαλῆ. Τὸ ⊙ πιστεύω ὅτι εἶναι καὶ ο καὶ θ. Συμπλήρωσιν ὅμως οὐδεμίαν τολμῶ νὰ ἐπιχειρήσω εἰς οὗτω μικρὸν τεμάχιον.

Τὰ τέσσαρα τεμάχια τῆς ἄνω σειρᾶς τῆς εἰκό- νος 2 ἀνήκουσιν εἰς τὴν συνθήκην. Καὶ ὁ λίθος καὶ τὰ γράμματά εἰσιν ἀπαράλλακτα.

Τεμάχιον α. Σχῆμα σφηνοειδὲς πανταχόθεν ὅλως ἀνώμαλον πλὴν τῆς ὄψεως ἐφ' ἧς τὰ γράμματα. Ὑψ. 0·11, πλ. εἰς τὸ ἀνώτατον καὶ πλατύτατον 0·09, πᾶχ. εἰς τὸ ἄνω τὸ παχύτατον 0·11.

Τεμάχιον β. Ἐχει τὸ αὐτὸ τοῦ προηγούμενου σχῆμα περίπου. Ὑψ. 0·13, μέγιστον πλ. 0·07,

πᾶχ. 0·10.

Τεμάχιον γ. Ὑψ. μέγιστον 0·07, μῆκ. 0·19, πᾶχ. 0·11. Τὸ τεμάχιον τοῦτο ἔχει καὶ τὴν κάτω ἐπιφάνειαν εἰργασμένην καὶ λείαν' διὸ εἰκάζομεν ὅτι ἀπεσπᾶσθη ἐκ τῆς βάσεως τοῦ μεγάλου λίθου.

Τεμάχιον δ. Ὑψ. 0·04, πλ. 0·09, πᾶχ. 0·12. Ἐχει δὲ καὶ τοῦτο τὴν κάτω ἐπιφάνειαν λείαν.

Τεμάχιον ε. Ὑψ. 0·14, πλ. 0·05, πᾶχ. 0·10.

Πλὴν τῆς ὄψεως ἐφ' ἧς τὰ γράμματα ἔχει καὶ τὴν κάτω ἐπιφάνειαν λείαν, τὰς δὲ ἄλλας ἀκανο- νίστους.

Ἐπὶ τοῦ τεμαχίου α ἄνω σφίζονται τρία εὐκρι- νῶς διακρινόμενα γράμματα, ἐξ ὧν μετὰ βεβαιό- τητος σχεδὸν δύναται τις νὰ συμπληρώσῃ τὴν συ- νήθη ἐπὶ κεφαλῆς τῶν συνθηκῶν ἀφιέρωσιν Τ]Υ- ΧΑ[ΙΑΓΑΘΑΙ. Ἐκ τῶν διακρινόμενων γραμμα- των τοῦ ἐπομένου στίχου δύναται νὰ συμπληρωθῇ ἡ λέξις Α]R[Γ]Ε[ΙΟΙ' ἐν τῷ λίθῳ μάλιστα διακρί- νεται ἀμυδρῶς καὶ ἡ δεξιὰ λοξὴ κεραία τοῦ Α. Κατὰ ταῦτα τὸ τεμάχιον τοῦτο ἀνήκει εἰς τὴν ἀρ- χὴν τῆς συνθήκης. Δυνάμεθα ὅμως νὰ βεβαιώσω- μεν ὅτι δὲν προσαρμόζεται εἰς τὴν εἰκόνα 1 σελ. 94, δι' ὃ καὶ δὲν ἀνήκει εἰς τὴν σφίζομένην πρῶ- τὴν στήλην, ἀλλ' εἰς ἄλλην πρὸ ταύτης, ἥτις ἦτο πιθανώτατα κεχαραγμένη οὐχὶ ἐπὶ ἐνὸς μόνου λί- θου' διότι δὲν δύναμαι νὰ εἰκᾶσω τόσῳ δυσαναλό- γως στενόμακρον τὸν λίθον. Ἐκ τούτων πείθεται ὅτι ἡ συνθήκη ἦτο ἀναγεγραμμένη οὐχὶ ἐπὶ ἐνὸς μόνου λίθου, οὐδὲ ἐπὶ στήλης, ἀλλ' ἐπὶ τοίχου, πιθανῶς ἐπὶ τοῦ τοίχου τοῦ παρὰ τὸν βωμὸν τε- μένους, ὡς συνειθίζετο ἄλλως τε ἐν Κρήτῃ ἐπὶ τῶν τοίχων τῶν ναῶν.

Ἐκ τοῦ τεμαχίου β οὐδὲν διδασκόμεθα. Ὅτι ἀνήκει εἰς τὴν αὐτὴν ἐπιγραφὴν, οὐδεμίαν ἀμφίβο- λία, ἀλλὰ καὶ οὐδαμῶς ταύτης προσαρμόζεται.

Ἐπὶ τοῦ τεμαχίου γ δυνατὸν νὰ συμπληρωθῇ ἡ λέξις Κ]ΝΟΘΙΟΙ καὶ κάτωθεν ΠΑΡΕΧ]ΟΝΤΟ.

Ἐπὶ τοῦ τεμαχίου δ μόνον ἐν δίγαμμα διακρίνε- ται καὶ τὸ κάτω ἄκρον καθέτου κεραίας ἄλλου γράμματος.

Τὸ κάτωθεν τῆς εἰκότος τεμάχιον ε δὲν ἀνήκει εἰς τὴν αὐτὴν συνθήκην, ἀλλ' εἰς ἄλλην ἐπιγρα- φὴν οὐχὶ πολὺ ἀπέχουσαν ταύτης χρονικῶς, ὡς ἐκ τοῦ σχήματος τῶν γραμμάτων δύναται τις νὰ εἰκᾶσῃ.

Ἰωσήφ Χατζιδάκις.